

Trưởng Xưa

bài của : NGUYỄN PHAM LISA

Viết tặng AH Nguyễn Ngọc Thịnh theo một lời kể lại.

Tôi cũng già rồi, vậy chớ tôi mãi nhớ hoài ngôi trường cũ năm nào, ngôi trường mà đã cho tôi một tương lai khá dĩ. Nhân tiếp chuyện một cậu em quen biết nói về ngôi trường cũ, tôi hưng khởi viết bài này dù rất bần ròn.

Nếu từ ngoài công chính đi vào, Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ có một con đường chính thẳng tắp, hai bên là hai hàng cây phượng rất đều. Nhịp giập vòng theo chiều kim đồng hồ: Trưởng Điện, Trưởng Công Chánh, Trưởng Hàng Hai, Trưởng Công Nghệ, Trưởng Cán sự Thuồng Mãi, Trưởng Hoá Học và Trưởng Điện Tu. Ở giữa có sân túc cầu và trụ cò. Khoảng năm 1974 lại có một building mới được xây gần trụ cò, có tên là khoa Cỏ ban. Khoa Cỏ ban có tính độc lập riêng, có Khoa Trưởng, chuyên dạy những môn cỏ ban năm thứ nhất như: Thông kê, Toán, Đại số tuyến tính, Lý, Hoá... chung cho tất cả các ngành.

Sau ngày quốc nạn 30-4-1975. Bọn "đỉnh cao trí tuệ" của loài người đổi ngôi trường thành một bộ mặt, một có cấu khác. Đứng đầu có chức gọi là Hiệu trưởng tên Trần hồng Quân, nhưng quyền hành lại tập trung vào tên Trần văn Triêm, bí thư đang uy của trường. Trưởng Hàng Hai bị xoá tên vì bọn mới ấy không đủ khả năng đào tạo. Số anh chị SV Hàng Hai cũ được chuyển qua hai ngành hoặc Công Chánh hoặc Công Nghệ. Thật sự không có SV nào bị đuổi vì lý lịch xấu, nhưng có một ít SV từ bỏ học vì chán ngán.

Những vị giáo sư cũ hầu hết bỏ dạy, vượt biên hoặc làm nghề khác. Riêng ngành Công Chánh còn lại ở trường như Trần văn Danh (surveyings), Nguyễn ngọc Thịnh (Hydraulic machines & powerhouses), Nguyễn triều Đông (Water-Resources engineering). Ngoài ra còn có những giáo sư rất trẻ như Lê Trúc (Mechanic of Materials & Structures), Nguyễn ngọc Ân (Soils), Nguyễn văn Thạch (Surveyings).

Trong số các vị trên người vượt biên đầu tiên (khoảng 1977) là AH Trần văn Danh, nghe nói là không tôi được bên bờ tự do. Sau đó là AH Nguyễn đức Thịnh (hiện ở

California), Trần văn Thạch (hiện ở Tây Đức), sau nữa là AH Nguyễn ngọc Thịnh. Tất cả các SV cũ đều yêu mến và kính nể các vị giáo sư cũ. Lúc bấy giờ, vì lý do dễ để phân biệt giữa Ngọc Thịnh hay Đức Thịnh, SV thường gọi Ngọc Thịnh là "Thịnh Cha" và Đức Thịnh là "Thịnh con". Có một số khác lại gọi Ngọc Thịnh là Thịnh gần. Hình như sau khi Đức Thịnh vĩnh biệt nước non rồi Ngọc Thịnh còn gần bao hơn nữa.

Lúc bấy giờ, Ngọc Thịnh rất vui vẻ hoà hợp với tất cả SV, ai ai cũng thích. Sau ngày mất nước, ai ai cũng đều xuống dốc thây rờ. Riêng Ngọc Thịnh tướng tá vẫn cao ráo, mập mạp. Có điều hình như đôi mắt sau cặp kiếng mờ hơn trước và chân cũng khoe hơn vì phải đi xe đạp nhiều. Có những buổi hội thảo chính trị, một số Đoàn viên đã nhất trí đề ý "thái độ chính trị" của thầy Thịnh Cha vì thầy hay ăn nói bừa bãi, không đúng với lối hay ý đẹp của ngôn tu xã hội chủ nghĩa. Ấy vậy mà Ngọc Thịnh vẫn cứ đi dạy hoài và đa số SV đều khoái. Sau đây là một vài trong những cái gần của Ngọc Thịnh.

Một hôm đang giảng về Máy thủy lực trong Trạm thủy điện, tới chỗ chôn turbine. Ngọc Thịnh nói:

- Chữ này "tiếng Việt mới" gọi là "tuốc bia" (viết lên bang), tiếng Anh gọi là turbine (viết lên bang), còn tiếng Nga nó viết ra quái gì tôi không biết.

Nói xong thầy ta liêng viên phấn còn dài vào bảng đen, đánh rầm một tiếng, viên phấn nát bét. Tất cả SV có đứa ngó ngác, có đứa cười lớn, có đứa cười nhỏ và dĩ nhiên có đứa "ghi sô"!

Một hôm khác, khoảng chục SV bị thị rớt môn chính trị kỳ đầu, kỳ này phải thi lại. Không hiểu sao Ngọc Thịnh lại được phân công làm giám thị cho các SV thi lại buổi này. Đang làm bài, một cậu SV tên Sang lên giờ tài liệu ra xem. Thấy Thịnh bắt gặp và tiến lại gần Sang. Tuy nhiên Sang cũng không rét lăm với ông cụ gần này, và nghĩ là "phe ta không mà", Tối gần, cụ gần nói nhỏ với Sang,

- Nói thiệt với cậu, từ nhỏ tới giờ tôi chưa thi rớt lần nào và cũng chưa bao giờ tôi coi tài liệu trong khi thi, thế mà kỳ thi chính trị cho giáo chức vừa qua tôi cũng giở tài liệu đây.

XEM TIẾP TRANG 86